

Charakter odpowiedzialności diagnosty

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: poniedziałek, 27, luty 2012 23:00

Grzegorz P. Kubalski

Odsłony: 2549

Dla istoty deliktu administracyjnego nie ma istotnego znaczenia, czy poświadczając nieprawdę można, czy też nie, przypisać winę sprawcy tego deliktu. O delikcie, skutkującym z mocy prawa cofnięcie uprawnień diagnosty, decyduje obiektywny stan rzeczy, jakim jest fakt poświadczenia przez diagnostę nieprawdy w okolicznościach wskazanych w przepisie art. 84 ust. 3 pkt 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Ponadto, co wymaga podkreślenia, na podstawie powołanego wyżej przepisu decyzja cofająca uprawnienie diagnosty ma charakter tzw. decyzji związanej, a więc nakładającej na organ obowiązek cofnięcia wspomnianego uprawnienia, jeżeli zaistnieje fakt poświadczenia przez diagnostę nieprawdy, co w sprawie miało miejsce. Dlatego tłumaczenia skarżącego, iż poświadczając nieprawdę działał na polecenie, czy pod presją pracodawcy, nie mają wpływu na powinność organu w zakresie cofnięcia skarżącemu uprawnień diagnosty. To bowiem diagnosta, nie zaś pracodawca, stwierdza prawem wymagany stan techniczny pojazdu, dopuszczający go do ruchu na drogach publicznych. Toteż intencje, jakimi kierował się skarżący poświadczając nieprawdę, nie mają wpływu na jego odpowiedzialność wynikającą z przepisu art. 84 ust. 3 pkt 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Wyrok NSA z 12 stycznia 2012 roku, sygn. II GSK 1395/10